

Nr 533

Av herr **Wikner m.fl.**, *angående belyningsanordningar för traktorer och motorredskap.*

(Lika lydande med motion nr 423 i Första kammaren)

Stockholm den 25 januari 1968

V. Wikner (s)

Birger Nilsson (s)

Tage Hansson (s)

Karl-Gust. Andersson (s)

Erik V. Johansson (s)

Gunbjörg Thunvall (s)

Sven Ekström (s)

i Simrishamn

i Iggesund

Nr 534

Av herr **Andersson** i Storfors, *om inrättande av ett skadedjurslaboratorium.*

Tularemi, harpest, är en sjukdom som diagnostiseras i Sverige varje år. Antalet anmälda fall varierar. Genomsnittliga antalet fall under perioden 1951—1965 har varit 57 per år. Högsta antalet fall har under denna period varit 300 år 1953. Sjukdomen har hittills främst iakttagits på sensommaren och hösten, och fallen har varit distribuerade över riket med viss tendens till koncentration till sydöstra Norrland. Spridningen av sjukdomen har framför allt ägt rum från mindre djur, exempelvis hare, ekorre, sork, till människa främst via mygg men även via andra blodsugande insekter. Denna form av smittspridning är även den sedvanliga enligt gängse medicinsk litteratur.

Under vintern 1966—1967 förekom en mycket omfattande tularemi-epidemi i riket. Av den utredning som genomförts av bl. a. statsepidemiologen framgår att denna epidemi kännetecknas av bl. a. följande förhållanden. Antalet fall uppgick till drygt 700 utspridda över stora delar av Norrland med koncentration till Jämtland. Huvudsaklig smittspridning har ägt rum som luftburen smitta från hö, halm o. d. som infekterats av sorkar, vilka har iakttagits i mycket stor omfattning. I vissa fall har genom sorkar vatt-